

DUCHOVNÍ KRÁLOVSTVÍ, KNÍŽATSTVA A PANSTVA

CECIL duCILLE

Chvála Pánu. Nezdá se, že bychom měli dost času. Pamatujete, jak Eutychus o půlnoci vypadl z okna? Všiml jsem si, že zde nejsou žádná okna. Chvála Pánu. Otče, jen Tě prosím, abys požehnal toto slovo našim srdcím. Sytíme se srdcem a žádáme Tě, abys nám pomohl naše srdce otevřít. Prosíme Tě, abys otevřel nebesa a pomazal slovo, abychom byli požehnáni pomazáním našich uší a slova. Díky Ježíši!

Chtěl bych dnes mluvit o duchovních královstvích, království satana a království Božím. Nevím, jak to v tak krátkém čase zvládneme, vím však, že Bůh je mocen a dopustí nám, abychom to dokázali. Pojd'te prosím se mnou do Efezským. Začneme v samém srdci té věci. Mluvili jsme dnes o Keni a také se za ni modlili. Síly temnoty bojují, aby se tam zmocnily vlády. Bible říká, že ten, který zdržuje, tak bude činit, dokud antikrist nepovstane uprostřed. Nastane čas, kdy nebudeme schopni na modlitbách zabránit antikristu, aby se zmocnil vlády.

Slyšel jsem proroctví, které se týká Keni. To proroctví, zdá se, naznačuje, že síly temnoty budou mít svůj čas, a jediné východisko, které nám Bůh dává, je ukrácení toho času. Chci, abyste pochopili, jak Bůh pracuje. Když Bůh přišel k Mojžíšovi a řekl mu, že temnota a síly nepřítele pobijí o půlnoci prvorozené, nezabránil v tom nepříteli. Dal však Izraelcům moc k půlnočnímu vítězství. Tím vítězstvím byla moc krve. Mluvíme-li o Keni, zdá se, že Bůh říká Keni, jmenovitě bratru Pavlovi, který je zde zástupcem církve v Keni, aby povstali výše. Povstaňte nad čarodějnictví, povstaňte nad politický puč, povstaňte nad temnotu a přemozte ji.

Bůh nás žádá, abychom se stali přemožiteli. Nevím, jestli si uvědomujete, že ve všem, co Bůh dělá, se nás snaží posílit. Usiluje uzavřít s námi smlouvu, že se nepoddáme, že budeme bojovat. Tak je to pro tento čas v pořádku. Jakmile vstoupíme do bitevní řady, musíme pamatovat na smlouvu, kterou jsme učinili. Bůh nám totiž dává moc. Bůh řekl: „Dávám

vám moc nad mocí nepřítele.“ Znamená to, že na zemi ani v pekle není moci, která by nad vámi mohla zvítězit. Nezáleží na tom, co se právě děje. Nezáleží na tom, jak moc jste dole. Není moci, která by vás porazila. Zvítězí ten člověk, který na konci bitvy zůstane stát. Nezáleží na tom, kolikrát jste byli sraženi. Záleží na tom, kdo na konci bitvy zůstane stát. V této bitvě nás vede všemohoucí Bůh. Je naším bitevním koučem.

Nezáleží na tom, kolikrát jste byli sraženi. Záleží na tom, kdo na konci bitvy zůstane stát.

V Efezským je nám vykreslen určitý obraz a já děkuji Bohu za apoštola Pavla. Za člověka, který dokázal přehlédnout celý věk a pohlédnout skrze věky a porozumět Božímu slovu pro naši dobu. Po tu dobu, kdy se nacházíme v těle, máme tendenci bojovat proti tělu. Někdo vás zraní – a jéje. Máte vůči té osobě tak bolestivé pocity! Musíte bojovat a poprosit Boha, aby vám pomohl necítit se zle a nebýt vůči nikomu zahořklí. Pokud byste však porozuměli duchovním věcem, uviděli byste, že vás ve skutečnosti nezranil ten člověk, tak jak si myslíte. Byl to duch, který jej přiměl to udělat. Amen.

Nikdy nezapomenu na to, co se mi jednou stalo. Vydal jsem se tehdy do Kalifornie kázat. Byl tam bratr, který k nám byl velmi milý a měl nás rád. Ten se dostal do problémů se svou manželkou. Víte, měli problémy a jeho napadlo, že se své ženy zbaví. Vyplnil takovou jednoduchou žádost o rozvod a jako svědku pro rozvod ji adresoval mně. Já však jsem tam tehdy nebyl. Byl by úspěšný, kdyby se o tom nedoslechli bratří, nedohodli se a nešli na soudní líčení, kde přesvědčili soudce, že udávané důvody k rozvodu jsou naprosté lži a že já u toho ani nebyl, abych to mohl dosvědčit. Když jsme se o tom s manželkou dozvěděli, byli jsme smutní. Plakali jsme před Bohem a On řekl: „Vy pláčete. Představte si, že jste tak smutní kvůli sobě, že nevidíte nesnáz člověka, který mohl žít spolu s partnerem v pokoji a lásce. Nedokážete vidět jeho nesnáz, protože myslíte sami na sebe.“

Když nám Bůh otevřel oči, uviděli jsme, že ten muž byl pod tlakem nemravných duchů. Nemohl si pomoci. Měli jsme být těmi, kdo by se těm duchům postavili a napomenuli je, a tak jej vysvobodili. Jsme ve válce.

Zde je slovo, 12. verš 6. kapitoly Efezským:

„Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem, kteréž jsou vysoko.“

Pavel jmenoval pět oblastí boje, který musíme bojovat. Podívejme se na ně, podívejme se do Slova. Projdeme si vše velmi podrobně, abychom viděli, co se nám Bůh snaží říct. Nezápasíme proti člověku. Nejsou to lidé, proti kterým vedeme válku. Válku vedeme proti duchům. Kdybyste mi vyprávěli, co vám tento provedl a jak velmi byl tamten na vás zlý, jak převrácený je tento, naprosto by mě to nezajímalo. Ten člověk je s největší pravděpodobností pouhý satanův vězeň a Bůh nás předurčil k tomu, abychom jej vysvobodili. Co se stane, když vy, kdo jste byli předurčeni Bohem k vysvobození onoho člověka, budete mít v sobě tolik sobectví, tolik přecitlivělosti a emocí, že se obrátíte proti němu? Copak nevíte, že by ten člověk nepřišel a neublížil vám, kdyby nebylo Bohem dáno, že mu máte pomoci? Nerozumíte? Povstane-li proti vám někdo nemocný, je to proto, že Bůh chce, abyste povstali a napomenuli ďábla v onom člověku. On volá o pomoc. Halelujah.

Tato válka nezačala nedávno. Tuto válku zahájil Bůh. Bůh vás postavil do bitvy. Víte o tom? Když Ester předstoupila před Mardochea, Mardocheus jí řekl: „Jak můžeš vědět, jestli jsi nebyla ustanovena, předurčena, předzvěděna Bohem pro tuto hodinu, kdy všichni Židé mají být zničeni?“ Myslíte si, že by to Bůh nechal napsat do Bible, kdyby neměla přijít hodina, kdy bude satan bojovat svůj poslední boj, aby zahubil církev? Příběh Ester je příběhem církve. Příběh Ester v její době je příběhem nás pro naši dobu. Jsme určeni, ustanoveni a předzřízeni Bohem, abychom povstali na konci časů a porazili ďábla. Právě z tohoto důvodu hledá Bůh přemohitele. Nehledá bábovky, lidi, kteří budou křičet, řvát a stěžovat si na každý úder, který utrhne. Hledá muže Boží.

Mluvím-li o mužích Božích, chcete-li se dámy cítit dotčeny, pak jste tělesné, neboť slovo „muž“ neznamena v tomto kontextu mužské pohlaví. Označuje ty, jež Bůh pomazal a zocelil jejich duši, aby byli schopni obstát v obtížných okolnostech a za obtížných okolností přemoci nepřitele. Potřebujete slyšet konec tohoto příběhu. Příběh začíná v Genesis.

Podívejme se až do Genesis. Halelujah. V Genesis ve 3. kapitole Bůh stvořil slabého člověka. Bůh věděl, že ďábel je silný. Stvořil slabého muže a ještě slabší ženu. Nevím, jestli jste mě slyšeli? Neslyším žádné

Muži nemohou
uctívat Boha
bez žen a ženy
nemohou
uctívat Boha
bez mužů.

amen! A zdá se, že ženy se mnou nesouhlasí. Víte, není třeba, abyste se mnou souhlasily, stejně mám pravdu. Žena je emotivní částí muže. Jinými slovy muže tvoří duch, který je mužského rodu, duše, která je ženského rodu, a tělo, které je mužského rodu (dle rodů slov v řeckém a hebrejském originále). Dva ku jedné. Žena je duch, který je mužského rodu, duše, která je ženského rodu, a tělo, které je ženského rodu. Jeden ku dvěma. Žena tudíž některým věcem nemůže vzdorovat. Je to kvůli tomu, kým je, a také díky tomu, že je nezbytnou pro muže. Je absolutně nezbytná pro naše přežití. Kdyby byli jen muži,

nebyla by žádná církev. Pokud jste někdy slyšeli o nějaké výhradně mužské církvi, tak se jedná o nějakou bláznivost. Na něco si tam jen hrají. Jestli jste slyšeli o výhradně ženské církvi, také je to jen hra. Není to z Boha. Muži nemohou uctívat Boha bez žen a ženy nemohou uctívat Boha bez mužů.

Už od samého počátku, kdy jsme vyšli na misi, nám Bůh dával zažít některé nádherné zkušenosti. Od svého mládí má žena a já vždy sloužíme společně. Když jsme přišli sloužit do Spojených států, pokaždé, když jsem na někoho vložil ruce, má žena měla vizi o všem v životě onoho člověka. Nemluvila. Nesnažila se sloužit. Bůh mi ve vztahu k mé ženě ukázal fantastickou věc. Nikdy nechtěla sloužit. Nikdy nechtěla vstoupit do pozice vedení. Byla vždy šťastná ve svém povolání. Pro to, co jsme dělali, bylo právě toto klíčové. Vložím ruce na člověka a ona vidí vše o něm. Amen. Kdyby se mi stalo, že bych se dopouštěl chyby při službě člověku, řekla by: „Víš, tak a tak a tak... Viděla jsem toto a viděla jsem tamto.“ Bývalo to nádherné. Pán nám ukazoval, jaké to je sloužit celým člověkem. Když my muži sloužíme jako muži, je to jen polovina člověka. Když slouží žena, je to ta druhá polovina. Když však slouží společně, pak slouží celý člověk. Halelujah!

Ó Bože, nevím jak to vysvětlit, prostě před vás některé věci jen tak předložím. Duchové přicházejí na různých frekvencích. Bůh nás stvořil tak, že máme oči vpředu. To, že nás stvořil takto, mělo svůj speciální

důvod. Jsme chrámem živého Boha a chrám je vyjádřením toho Boha, který chrám stvořil. Je to tak? Vepředu máte oči, ale vzadu nic nemáte. Proč? Každý z nás je jen jedna osoba a potřebujeme někoho dalšího, aby nám kryl záda. Máte-li někoho takového za zády, máte mnohem lepší šanci vidět všechno. Jsou někteří duchové, kteří se pohybují na různých frekvencích. Takový duch sem může přijít tak zlehka, že jej nikdo nerozpozná. V tomto sále však k tomu nedojde, protože jsou zde některé ženy, které jej odhalí, i kdyby se mu podařilo mužům proklouznout.

Budeme-li vycvičeni v Duchu, staneme se dokonalým tělem. Bůh řekl: „Dokud nedojdete do míry postavy plného věku Kristova.“ Nemluví zde o tom, že jeden člověk dojde do míry postavy plného věku Kristova. Mluví o celém těle lidí. To je důvod, proč při přijímání večeře Páně lámeme chléb na mnoho kousků. Když zde byl Ježíš jako Mesiáš, byl jen jedna osoba. Sledujete, kam směřuji? Ježíš zde byl v Mesiáši, Kristu, jen jedna osoba. Ale když Ježíš lámal chléb, když byl rozlámán na Kalvárii a Jeho krev vytekla, stal se osobou s mnoha údy. Tato osoba s mnoha údy chce vstoupit do Jeho těla z mnoha osob. A tak bude Ježíš Kristus, Yeshua Ha Mashiah, chodit a mluvit na každém místě ve stejnou chvíli. Takový je Boží plán.

Proto musel stvořit slabého muže a ještě slabší ženu a vsadit je do zahrady se silným d'áblem, o kterém nic nevěděli. Umíte si představit situaci, kdy Adam a Eva neznali nic, co se nazývá hřích? Netušili, že existuje něco, co se nazývá lež. Ještě nebyla vymyšlena. Satan je otec lži. Byli tudíž snadnou kořistí. Žena si stěžovala, když k nim přišel Bůh a řekl: „Proč jste to udělali?“ Žena řekla: „To had,“ jinými slovy: „Had, kterého Ty jsi umístil do zahrady, mě obelstil.“ Žena nikdy nezhřešila vědomě, plánovaně. Byla zcela uchvácená, oklamaná. „Svedl mě.“ Bylo snadné ji oklamat, protože netušila, že existuje něco, čemu se říká oklamání. Nevěděla, že by mohla existovat lež. Had přišel a řekl: „Tak to Bůh nemyslel, Bůh tím myslel, že kdykoliv pojíte ovoce, budete jako Bůh.“ A Bůh s nimi o tom už také mluvil a řekl jim, že budou jako On. Slyšíte, co říkám? Bůh už Adamovi a Evě řekl, že jeho plánem je, aby jednoho dne byli jako On. Satan tedy přišel a řekl: „Budete-li jíst z toho ovoce, budete jako On.“ Neznali „poznání dobra a zla“. Neschopnost činit dobré, která člověka činí kořistí zlého. Rozumíte? Poznání dobra a zla je pro vás velice špatné, pokud nemáte autoritu být dobří.

Ty dva podvedl ďábel a Bůh ve třetí kapitole řekl, začneme od verše 13: „*I řekl Hospodin Bůh ženě: Což jsi to učinila? I řekla žena: Had mne podvedl, i jedla jsem.*“

Vše, co vidíte
v přirozeném
světě,
reprezentuje
něco
v duchovním
světě.

Verš 14: „*Tedy řekl Hospodin Bůh hadu: Že jsi to učinil, zlořečený budeš nade všechna hovada a nade všechny živočichy polní; po břiše svém plaziti se budeš, a prach žrátí budeš po všechny dny života svého.*“

Ještě musíte porozumět jedné věci. Vše, co vidíte v přirozeném světě, reprezentuje něco v duchovním světě. Když se venku procházíte a pozorujete malé broučky, kteří mají velká očka a anténku a takové ty věci, díváte se na něco, co obdobně existuje v duchovním světě. Viděli jste už někdy ještěrky s vypouklýma očima, které se dokáží dívat všemi směry najednou? Existuje takový duch. Rozumíte? Bůh zde říká, že tato věc, která se stala, tento had je jednou z přirozených věcí, které reprezentují ducha, ducha satana. Had je fyzickou reprezentací ďábla. Přirozenost, kterou má had, umožňuje ďáblu do něj snadno vstoupit a vykonat své dílo. Když Bůh proklel hada, kletba padla na ďábla. Nevím, jestli tomu rozumíte, ale půjdeme dále. On řekl: „*Nad to, nepřátelství položím mezi tebou a mezi ženou, i mezi semenem tvým a semenem jejím; ono potře tobě hlavu, a ty potřeš jemu patu.* (Genesis 3,15)

My jsme tou patou, my jsme potírání. Ježíš přišel v těle a byl potřen. Povšimněte si ale jedné věci, Bůh vyhlásil boj: „*Bude válka mezi vámi a nepřítelem, vámi a semenem hada.*“ Semeno ženy je Kristus. Jsme dětmi Krista. Proto jsme símě a vztahuje se na nás povolávací rozkaz. Toto se stalo na počátku. Nyní jsme na konci. My jsme ten lid, který dokoná dílo. Boj bude dokonán těmi, kdo vítězí, Bůh to řekl. Proto se nestarám, jak neschopní můžete být – vykonáte to. Je lid, který to vykoná. Dokončíme to dílo. Podívejme se teď na konec knihy. Je dobré se podívat na konec. Někdy to totiž zatím nevypadá na vítězství. Ve skutečnosti to vypadá na prohru. Jen si to představte. Drží Pavla v díře plné špíny a hnoje. Housenky a červi jej žerou. A on je tam dole v té smradlavé díře a zpívá chvály Pánu! Halelujah! Ano! Ano! Satan dostal ránu. Ano! Chce, aby ten člověk vzlykal: „*Ó Pane, podívej se, co se mi děje! Ó Bože, rychle mě odsud dostaň!*“ Je to asi to, co byste dělali? „*Dostaň mě rychle*

z té jámy! Pane Bože, raději zemřu, než abych tu zůstal! Pane, vezmi si můj život!“ Právě v té díře napsal Pavel jedna z nejkrásnějších svědectví v Božím slově z vězení. Smradlavá díra. Téměř žádný vzduch. Dokážete si představit to horko a vše ostatní? Je tam dole, zpívá chvály Pánu a píše dopisy církvi. Halelujah! Chvála Pánu.

Když už nyní známe konec příběhu, podívejme se blíže na naši situaci. Pavel řekl, že nezápasíme proti tělu a krvi, ale proti knížatům a jejich panstvím. Je tam použito slova „arche“, překládané zde jako knížatstva. Co to znamená? Znamená to přesně toto: Svět, ve kterém žijeme, je rozdělen na panství a každé ďábelské kníže má pod svou mocí nějaké panství neboli nějakou oblast. Tak jako americká vláda má autoritu nad Spojenými státy od mexické hranice na jihu až ke kanadské hranici na severu. Jakmile překročíte hranici, ocitáte se v jiném panství či zemi. Jste v jiné zemi a pod jinou vládou. Právě nyní však jste v USA, a tak jste pod mocí vlády Spojených států.

Tato panství mají různou organizaci ďábelské vlády a autority. Pavel o nich psal, a tak víme, že je nazýval „exousia“. Jak víte, slovo „exousia“ v řečtině znamená autorita, pravomoc. V Americe máme například přístavní správu, nad tou je ještě vyšší autorita. Vláda jinými slovy svěruje různou míru autority nad různými oblastmi různým lidem.

V těchto oblastech vlády máme například vládu nad žádostmi. Existuje ďábel, který má vládu nad žádostmi. Jedním z nejmocnějších ďáblů v Americe je kupříkladu duch mající vládu nad rozvodem. Působí, že ženy opovrhují svými manžely. Opovržení žen vůči manželům zmiňují, protože když jde o vzpouru žen vůči mužům, ďábel s nimi dokáže více. Ženy zlehčí své manžely. Říkají, že manželé nad nimi chtějí vládnout. Někteří manželé opravdu nejsou dobří, přehnaně vládnou a chovají se zle. Nicméně Bůh řekl, že knížata vyhledávají ženy a snaží se je přimět, aby pohrdly svými muži. Samozřejmě, když jsou zamilované, když se chtějí vdát, je to jako nebe. Avšak jakmile skončí líbánky a lidé si na sebe začnou zvykat, začínají objevovat na druhém chyby a kritizují vše, co ten druhý dělá. Bratří, nemusím si prostudovat váš případ, abych mohl kázat. Chci tím říct, že přijímám své podněty z Ducha, tak mě prosím nezařadte k těm, kdo lidem pronikají do soukromí, aby o tom mohli kázat.

Bůh říká Evě ve verši 16: *„Ženě pak řekl: Velice rozmnožím bolesti tvé a počínání tvá, s bolestí roditi budeš děti, a pod mocí muže tvého bude žádost tvá, a on panovati bude nad tebou.“*

Bůh za hříšných podmínek vytvořil svazek. Slyšíte mě? A viděl Bůh, že to bylo to nejlepší, co mohl udělat, že muže učinil částí té lidské věci, kterou učinil. Nevím, jestli víte, že Adam a Eva byli jedna osoba a Bůh ji rozdělil na dvě. Bůh vyňal Evu z Adama. Vyňal i lůno z Adama a vložil do jiného těla. To tělo, které oddělil s mužovou kostí, mělo mužovu krevní skupinu a mělo ženské orgány, které muž nepotřeboval. A tak se muž stal jednou částí lidské bytosti a žena se stala druhou částí. Tato ženská část byla tou, která měla v bolestech pracovat k porodu a rodit děti. Sledujete mne? Mužská stránka měla přinést símě života druhé stránce. Už to nemůže být jednodušší. Pak tentýž Bůh, který to udělal, řekl, že muž je hlavou domu. Amen.

Jestli chtějí být muž a žena vítězové, pak musí žena muži dovolit být hlavou.

Existují přitom ženy kazatelky, které říkají, že muž není hlavou domu. Přiblížili jsme se ke konci času, kdy ženy už nechtějí být ženami. Ženy chtějí být šéfem. Jdete do banky a většina bank je vedena ženami. Jdete někam... Kde jsou muži?

Mám pocit, že pozice muže se zhoršuje, a nejen to, ale je stále víc nepřítomný. Někteří muži se podřizují a jsou některé ženy, které si přejí, aby se jim muži podřídili. Dokonce i v církvi. Bůh dal ženě dar Ducha a ona jej použila, aby si podmanila muže. Ano. Právě jsem se díval na leták, na němž byla nějaká žena kazatelka, a říkám si: To je v rozporu s nadpřirozeným řádem. Boží řád říká, že muž musí být hlavou shromáždění. Boží řád nikdy, nikdy nestaví ženu do čela církve. Nadto církev pomíjí. Ať tak či tak, ženy se dostávají do čela. Uvědomte si prosím, že jsem v církvi už 50 nebo 55 let. Církev, tak jak jsem pozoroval, se stává více a více místem, kde ženy užívají darů Ducha, aby ovládaly muže. Jako sestra, která přišla za mužem a řekla: „Tak praví Pán, musíš mi koupit dům.“ Rozumíte? Viděl jsem to. Pokud muž takovou ženu neposlechne, dům se ocitne ve zmatku. Protože se ženy nepodřídí, stane se, že mužům neudělají snídani. Nechovají se k nim správně do té doby, než se manžel podřídí a dostanou ho na kolena.

Boží slovo říká, že Bůh zahájil boj s ďáblem a řekl: „Jestli chtějí být muž a žena vítězové, pak musí žena muži dovolit být hlavou.“ Takhle je to jednoduché. Chcete-li být ženami, jako jsou ženy tohoto světa, v pořádku. Žádný problém. Buďte svou hlavou. Chcete-li však být vítězi,

musíte jít podle Božího řádu. Boží řád začíná doma. Muži doma nevládnou, nevedou svou ženu a své děti k prosperitě v Bohu, přesto však chtějí vládnout v církvi. Když přijdou do církve, jsou jako lvi. Tam někde se rodí pastoři. Znam mnoho pastorů, kteří jsou ovládáni svými manželkami.

Přesto však vládnou v církvi. Jim však vládnou ženy, a tak ženy vládnou v církvi. Ale ať tak, či tak, starý řád pomíjí.

Pokud
nedokážete
ovládnout tělo,
tak jste to celé
prohráli.

A tak exousia je jinou autoritou. Autoritou nad žádostí. Autoritou nad rozvodem. Autoritou nad hněvem, který vás kontroluje jako loutku na drátkách. Dábel vás strká a tahá. Bůh vám dal dílo, které máte vykonat. Máte vyjít a požehnat lidem. Máte udělat to a to. Dábel najde člověka, který vás napadne. Někdo na vás zatlačí, vy se naštvete, a dábel vás ovládne. Pokud nedokážete ovládnout tělo, tak jste to celé prohráli. Slyšíte mě, bratří?

Pokud se nedokážete ovládnout, tak jste prohráli. Bůh mě učil ovládat mé tělo už jako mladíka. Ono totiž existuje „jak na to“. První věc, na kterou mě upozornil, byl půst. Musel jsem se postit. V půstu mi leckdy zabránil fakt, že jsem neměl nic k jídlu. Musel jsem se postit tak, že jsem měl jídlo, a nejedl jsem, měl jsem vodu, a nepil ji. Amen. Postil jsem se tak dlouho, dokud jsem své tělo nedostal pod kontrolu. Když jsem se naučil ovládat své tělo, Bůh mě tím provedl krok za krokem, zkoušel mě jako mladého muže. Jedné noci jsem se vzbudil a na mě ležela nahá žena. Amen. Vše, co jsem cítil, byl hněv. Naštvalo mě, že si o mě myslela, že mě dostane. Myslela si, že jsem snadno k mání. Slyšíte mě? Myslela si, že mě snadno dostane, že stačí, aby podráždila mé tělo, a přiměje mě poddat se jí. Halelujah!

Muži, chci, abyste věděli, že máte problém, pokud tímto testem nemůžete projít. Jeden verš v Příslovích říká: „Máš-li chuť a přiblížíš se ke královskému stolu, přilož si nůž na krk.“ (překlad KJV) O čem si myslíte, že asi mluví? Říká, že musíte ovládnout svůj apetit, muži. Máte-li chuť, máte problém, dábel vám, až budete hladoví, nabídne chléb. Postím se, postím se. Přeběhne dvacet dní postu, jsem hladový jako zvíře. Nevím, jestli jste někdy byli skutečně hladoví. Jsem si jist, že někteří z vás určitě ne. Hlad, který vám vstoupí do hlavy a stane se šílenstvím. Máte pocit, že se musíte ovládnout, abyste nechytli koberec nebo něco jiného a nesežvýkali to. Amen. Hlad. Víte, někdy se postíte a jste od hladu

vysvobození. Tak osmý den se cítíte, jako byste po zbytek života nepotřebovali vůbec jíst, a pak najednou šup, ucítíte něco, co máte moc rádi. Jinými slovy, ďábel pro vás začne vařit. Něco ucítíte a vaši duši to strhne. Musíte se dát dohromady a modlit se: „Pán je můj pastýř, nic nepostrádám.“ Víte, co mám na mysli? Začít si opakovat žalm nebo se modlit a hlavně musíte z dosahu té vůně. Vůně je jednou z nejsilnějších věcí pro nabuzení vaší chuti. Vůně. Má taky co do činění s vaší pamětí.

Musíme se tedy učit bojovat. David řekl: „*Učí ruce mé boji, a prsty mé bitvě.*“ (Ž 144,1) Amen. Jak má člověk použít své prsty a uchopit meč.

Đábel pro
vás začne
vařit.

Řekl, že to byl Bůh, kdo jeho ruce učil válčit a prsty bojovat. Bůh vás učí bojovat. Ale to vše je práce Ducha. Đábel na vás pošle duchy, o kterých ví, že je nejste schopni porazit. A Bůh vidí, co se děje. Jednou ke mně Bůh přišel a řekl: „Chci, aby ses sedm dní postil.“ Já měl dost Ducha na to, abych věděl, že pokud mi Bůh říká posti se, něco se stane. Dříve než bylo těch sedm dní u konce, setkal jsem se s knížetem d'áblů. Pamatujte, že knížata mají svou oblast vlády. Vládou nad démony a nad lidmi. Kníže na vás pošle ducha. Když ho porazíte, pošle na vás silnějšího. Pokud porazíte i toho, může přijít sám. Amen. Duch, jehož jsme potkali v Německu, byl knížetem té oblasti. Toto kníže drží v zajetí mnoho lidí. Jednoho dne, když se bratr Burt vydal do Freeportu, potkal d'ábla samotného. Přišel a řekl: „Ti lidé nejsou tvoji. Jsou moji.“ On vyžaduje Boží dědictví. Rozumíte? Jen proto, že dokáže přinutit pár lidí, aby jej viděli, vyžaduje je.

Bible totiž říká v Římanům 6,16: „*Zdaliž nevíte, že komuž se vydáváte za služebníky ku poslušnosti, toho jste služebníci, kohož posloucháte, buďto hříchu k smrti, buďto poslušnosti k spravedlnosti?*“

Vidíme, že se Bůh snaží svůj lid povzbuzovat a vést. Nejdříve se musíte vzdát hněvu. Je to součástí moci a autority, která je na zemi. Musíte se vzdát hněvu. Musíte. Je to nezbytnost. Chcete-li být vítězem, musíte se ho vzdát. Nesmí se vás zmocnit hněv za jakýchkoliv okolností. Bůh jednou poslal člověka, aby mě napadl pěstmi, aby mě zbil, a tak vysvobodil od hněvu. Bůh mě ale předtím vedl k několikadennímu postu. Měl jsem své tělo pod kontrolou, přesto to byla má slabost. Jedna z největších slabostí mého života bylo násilnictví. Stávalo se mi, že jsem se našval a rozmlátil, co mi přišlo pod ruku. Něco v mé duši povstalo. Přišlo to skrze moji rodinu. Rozumíte? Rodinný duch, který s námi žil.

Měli jsme ve zvyku jej mít při sobě jako určitou formu ochrany. Cítili jsme se v bezpečí. Mohli jsme jít do nejtemnějších částí ghetta a někdy jsme přímo vyhledávali boj, protože nás následovali všichni ti duchové.

A ti chtěli něco na práci.

Mrtvý už
nemůže být
žádostivý.
Amen. Mrtví
se nedokáží
naštvat. Mrtví
nemohou být
zranění.

Pokud mám nějakou slabost v duši, jdu za Ježíšem. Jsem pokřtěný Duchem svatým, začnu kázat Boží slovo, a přesto v skrytu vím, že jsem v problémech. Dábel může kdykoliv někoho proti mně poslat, a já ztratím vše, co Bůh v mém životě udělal – stačí jen chvilka hněvu. Chápete, co říkám? Hněv byla d'áblova trumfová karta proti mně. Někteří z vás, mladí muži, mládeži, jste bývali navyklí dívat se na pornografii. Byli jste zvyklí na pornografii a ta vaši duši držela velkou silou. Upřímně, je lepší zemřít. Slyšíte mě? Je lepší zemřít postem, než žít s démonem žádosti v duši. Nejste totiž nic než kopací míč pro d'ábla. Víte proč? Kdykoliv povstanete a začnete pro Boha

konat nějaké velké dílo, d'ábel na vás pošle nějaké pornografické stvoření. Někdo jede po dálnici a bum prásk – billboard. Proč si myslíte, že ti démoničtí lidé umisťují podél cesty billboardy s nahými ženami a tomu podobnými věcmi? Obrazy nahých žen? Vědí, že po cestě kolem pojedou velká část populace a prohlédne si billboard, bude zasažena a začne někde hledat uspokojení žádosti, kterou jim bylo slouženo. Ano, můj Pane. Zemřít, zemřít.

Bratr Marek řekl: „Bůh řekl, že jste mrtví.“ Pamatuji si, jak jsem žádal: „Pošli mi slovo, Pane. Potřebuji teď být požehnaný.“ „Jsi mrtvý!“ Halelujah! Ó jaké požehnání! Mrtvý už nemůže být žádostivý. Amen. Mrtví se nedokáží naštvat. Mrtví nemohou být zranění. Amen. Bůh všemohoucí vám říká: „Musíte jednou dojít do bodu, kdy je pro vás lepší okamžitě zemřít.“ Bůh řekl: „Požehnání jsou mrtví, kteří v Pánu umírají, neboť tak odpočinou od svých žádostí.“ Je tam ve skutečnosti napsáno „práce“, což jsem nazval „žádosti“. Ano, je pro vás lepší zemřít, vysvětlím vám to. Komunisté zjistili, co dělat se všemi těmi, co stojí a vyznávají: „Ježíš, Ježíš, Ježíš.“ Vše, co bylo třeba – muže zavřít a hodit mu tam nahou ženu. Tak byl k ničemu, obrátilo jej to na popel se vším svědectvím o Ježíši. Neměl kapacitu zvítězit. Amen. Pane, pomoz!

Nezápasíme proti tělu a krvi, ale proti knížatům a jejich panstvím. Jejich panství samozřejmě zahrnují tělo a krev, jak víte. Tělo a krev však není tím, proti čemu bojujete. Na Branhama vyběhl člověk s nožem, aby

„Bože, jak?
Řekni mi nějaký
trik, jak zvítězit
nad ďáblem.“
Bez zaváhání
řekl: „Netuž po
ničem.“

ho bodl. Vyběhl, vytáhl nůž, aby ho zasáhl, a on řekl: „Ve jménu Ježíš, utíkej!“ Chudák padl na zem. Nůž najednou neměl nikoho, kdo by jej použil, protože toho muže táhl démon. Když napomenul démona, chudák chlap jen padl na zem. Chudák, pohleďte na něj a snažte se porozumět téhle věci o lidech. Nemají schopnost vás zranit, i kdyby o to sebevíc usilovali. Bůh všemohoucí vám dal moc nad mocí nepřítele. Bůh také řekl, že žádná věc vám nemůže zabránit kázat evangelium, protože vám dává moc nad veškerou mocí nepřítele. (Luk 10,19) Tolik ke knížatům, jejich knížatstvům, jejich exousia a arche. „Arche“ jsou knížata mocností a celá

oblast jejich vlády. „Exousia“ jsou mocnosti, jimž byla knížaty dána autorita, kterou mají prosadit nad vámi všemi. Ve své duši totiž máte mezery, jež potřebují být zavřeny. Otevřené dveře, které je třeba zavřít. Halelujah. Všemohoucí Bůh říká: „Zavřete je teď. Nečekejte, zavřete je nyní.“ Tak praví Pán. Jsem připraven zemřít.

Bratr Gruver nám vyprávěl příběh o svém chození po jednom ze zničených míst někde v Káhiře. Kdo se chce procházet v Káhiře? Můj Pane! Vyběhl na něj nějaký chlap a chytil ho za krk. Vložil mu svůj dlouhý nůž na krk a řekl: „Peníze, nebo život!“ „Dej sem peníze, nebo tě zaříznu!“ A z úst bratra Gruvera skrze Ducha vyšla slova: „Já už jsem mrtvý.“ Nevíme, co ten chlap uviděl. Nevíme, co vlastně slyšel, ale pustil nůž a prchal. Protože se setkal s mrtvým člověkem. Musel si myslet, že se tu asi prochází šílenec. Prchal.

Když mluvíme o tom být „mrtvý“, nežertujeme. Být mrtev hříchu znamená být živý spravedlnosti. Být mrtvý hříchu znamená, že vezmou hřích, zamávají s ním před vaším nosem, a s vámi to nic neudělá. Bratří, nedokážou vás přimět udělat, co by chtěli, abyste dělali. Nikdo vás nedokáže zastavit zbraní a slovy: „Jestli neuděláš to a to, zabiju tě.“ Protože jste už mrtví a váš život je skryt s Kristem v Bohu. (Kol 3,3) A víte, že až se On objeví, tak se spolu s Ním zjeví i váš život. Žádný člověk vás tudíž nemůže zabít. Nikdo vám nedokáže nic udělat, protože je s vámi Bůh. Amen. Mám naději, že je zde láska k živé bytosti. Spousta živých bytostí,

budeme lidem Božím, musíme se proto začít postit a modlit k smrti. Je to jediný způsob, který znám. Oddělte se od tělesnosti, budujte se v Duchu. Žijte a zemřete v tentýž moment. Ano! Exousia, arché, nemá nad vámi moc, pokud jste mrtví. Třetím slovem je „kosmokrator“. Vždy mluví o „kosmokratoros“. Avšak „kosmo“ znamená svět. „Krator“ znamená vládci. Vládci tohoto světa. Vládci tohoto světa je vztaženo na samotného satana, který je vládcem věcí tohoto světa. Kdykoliv zatoužíte po přirozené věci, posunuli jste se do oblasti, kde vás může ďábel použít.

Jednou, jako mladý člověk, jsem se zeptal Boha: „Bože, jak? Řekni mi nějaký trik, jak zvítězit nad ďáblem.“ Bez zaváhání řekl: „Netuž po ničem.“ Pokud po ničem netoužíte, ďábel vás nemůže ničím pokoušet. Jste mimo pokušení. Netuž po ničem. Tihle „kosmo“ jsou vládcové temnoty, „skotos“. Vládcové temnoty tohoto věku. „Aion“ překládají jako světa, já to však budu překládat ještě trošku jinak než svět. Jako tento věk světa. Vládcové temnoty tohoto věku.

Začal jsem rozumět procesu odpadání lidí od Boha. První věc, která se na nich změní, je jejich oblečení. Styl oblékání. Amen. Všimněte si oděvu křesťanů. Jdou do obchodů a nakupují. Vyberou si šaty, zvolí si, jak chtějí vypadat. Někdo chce třeba vypadat jako nějaká konkrétní filmová hvězda. Aby tak vypadal, musí koupit určitý typ šatů. Když se pak podívá do zrcadla, bude spokojen s tím, jak vypadá. Znamená to něco pro jeho duši. Něco je v jeho mysli. Další člověk chce vypadat jinak, proto si koupí něco, aby jinak vypadal, a potom taky tak vypadá. Nemluví jen o ženách, ale i o mužích, i oni chtějí určitým způsobem vypadat. Chtějí předvést jisté části svého těla. Kupují si druh oblečení podle toho, jak chtějí vypadat. To je ta jednodušší část. Celá věc totiž pramení z mysli, ze způsobu uvažování a z věku, v němž žijeme. Amen.

Věk, v němž žijeme. K tomuto věku existuje klíč. Vládce nad lidmi chce, aby všichni vypadali jistým způsobem a také se tak chovali a dělali určité věci. Nevím, jestli jste si povšimli, že mladí muži a ženy mluví rychle, aby vypadali inteligentně. Nevím, jestli si toho všímáte. Pozorujte hlasatele, protože jsou to oni, kdo udává tón. Hlasatelé mluví nejrychleji, jak umí. Tak rychle, jak jen dovedou, aby předvedli, jak jsou inteligentní. Je to nemoc tohoto věku. Následují styl. Bůh řekl: „Vykoupíme tě z toho všeho.“ Přečtěme si to.

Jan 1,12: „*Kteríž pak koli přijali jej ...*“ Všem, kteří přijali Ježíše, kteří přijali Ješuu. Neříká zde: „Přijměte Pána.“ Je mnoho lidí, kteří vám řeknou: „Mám Ježíše jako svého spasitele.“ Přijali jste Jej? „Ano.“ Ale

kdy jste Jej přijali? Akceptovali jste Jej jako svého spasitele. Kdy jste Jej však přijali? To je jiná věc. „*Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc (autoritu – exousia) syny Božími býti (stát se), totiž těm, kteříž věří ve jméno jeho.*“ Když přijmete Ježíše, dostanete autoritu k přemožení světa. Božími syny jsou totiž ti, kdo zvítězí nad světem.

Synovství není nezískatelné. Je to aktivní činnost, ne pasivní.

Ještě na něco se podívejme. Autorita, kterou vám Bůh dal jako křesťanovi, když jste přijali Ježíše jako svého spasitele, je autorita, kterou můžete použít proti autoritě, moci exousia. Použijete jednu autoritu proti druhé. Je to jako v armádě. Dostanete od poručíka rozkaz něco vykonat. Ale povolá si vás generál a dá vám jiný příkaz. Vy pak musíte poslechnout příkaz generála. Existuje vyšší moc, která vám dává autoritu stát se Božím synem. Vy jste ji však ještě nepoužili. Ještě jste neobdrželi to, k čemu máte pravomoc. Skrze Boží moc jste dostali pravomoc přemoci síly temnoty. Ještě jste ji však nepoužili k tomu, abyste se stali Božími syny.

Pokud jste si všimli, změnil jsem slovo „moc“, které je v Bibli, za „autorita“. Přesně tohle totiž to slovo znamená. Nyní vám však chci ukázat v Bibli skutečné slovo „moc“, „dynamis“. Pojdme do Římanům. Je to zase Pavel. Muž, jehož Bůh pomazal, aby přinesl vyšší a hlubší pohled.

Římanům 8,14: „*Nebo kteřížkoli Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží.*“

A tak se vás chci zeptat: Jste synové Boží? Obdrželi jste synovství? Synovství není nezískatelné. Můžete jej obdržet. Je to aktivní činnost, ne pasivní. Pokud by byla pasivní, tak by se Božím synem mohl stát kdokoli, kdo nehřeší. Mohli byste jít do postele a spát po zbytek svého života, a tak se stát Božím synem. Není to však věc mise, ale pověření. Musíte něco dělat. Musíte být poslušni ducha Božího, abyste se stali Božími syny. Někteří z nás nedokážou ani slyšet Božího ducha, o to méně jsme Jej schopni poslechnout. Nemůžete poslechnout něco, co neslyšíte nebo neznáte. V tom Písma hovoří jasně.

Písmo jasně v Římanům 8,14 říká: „... *kteřížkoli Duchem Božím vedeni bývají...*“ Neznamená to „byli vedeni“. Včera, včera jsem udělal pro Boha úžasné věci. Udělal jsem tohle, tamto, toto – to s touto věcí

nemá nic společného. Nyní – ti, kdo jsou vedeni Duchem, ti jsou synové Boží. Sláva Bohu. Nemáte výmluvu proto, abyste nebyli vedeni Božím duchem. Potřebujete jít k Duchu a prosit Boha o vedení a o směr. Pak musíte na Boha čekat, dokud neobdržíte nasměrování a vedení. To vše dřív, než se nějakým směrem vydáte. Proto jsou Božími syny ti, kdo jsou vedeni duchem Božím.

Duch je jako pes, kterého vycvičíte k útoku.

Ve Zjevení 11,3, jak můžete nyní vidět, je to jiné. Je tam řečeno: „Já dám moc („dynamis“) svým dvěma svědkům a oni budou prorokovat tisíc dvě stě šedesát dní (po tři a půl roku) oděni v pytle.“ Jinými slovy došli do úrovně synovství neustálým posloucháním Ducha svatého, a nyní jsou Boží synové. Pokud budeme poslušní ducha Božího, staneme se Božími syny, unikneme převrácenosti

a temnotě tohoto světa.

Podívejme se teď na celkový obrázek. Jste v Denveru. Nad Denverem či nad Kalifornií nebo její částí vládne jiný duch. Někdy je to rozděleno trochu jinak. Mluvíme-li o Floridě, může nad Jacksonville vládnout jiný duch než nad Miami. A tak je tělo Kristovo procvičováno (testováno), ruce, nohy, prsty na nohou a každá jiná část Těla je procvičována různými duchy, kteří na ně útočí. Někdo víc, někdo míň, proto je někdo trošku větší než jiní. Nicméně Bůh dohlíží na to, abychom dostali výcvik, který potřebujeme. Bojujeme přece za duchovní království. Co Bůh říká o tom království? Pojdme teď do základů této knihy. Ve Zjevení 11,15 je řečeno: „... *Učiněnat' jsou království všeho světa Pána našeho a Krista jeho, a kralovati' bude na věky věků.*“ Když říká „Jeho Krista“, činí rozdíl mezi Bohem a Jeho Kristem. Mluví zde o Bohu Otci a mnohaúděm těle Kristově. Království tohoto světa se stanou královstvími Božími a Jeho Krista. Tak, teď to víme, a proto můžeme spočítat v ujištění, že budeme mít vítězství. Jak se ale dostaneme odtud tam?

Předám vám trochu z věcí, které se staly mně, svou duchovní zkušenost. Zaprvé, velmi brzy jsem byl vyučen tomu, kdo jsou to démoni, kdo jsou padlí andělé a duchovní knížata. Musel jsem zápasit s nimi se všemi. První zkušenosti mě potkaly jako dítě. Nevím, kolik vám toho mám ve skutečnosti říct. Pamatuji si, že jsme jako děti žili ve velmi temné oblasti. Temné ve všech směrech. Můj bratr byl venku na terase a myl si v lavoru nohy, než půjde do postele. Neměli jsme ten luxus, co máte vy tady. Viděl stín člověka, který povyskočil za plotem a něco zdvihl, aby to hodil přes

plot. Rozeznal jej ve tmě a řekl: „Larry, vidím tě.“ Ten člověk se vyděsil a utíkal s tou věcí zpět domů. Okamžitě zešílel. Ptal jsem se jako dítě sám

Vše, co Bůh
stvořil jako
vítěze,
nemůže být
poraženo.

sebe, ptal jsem se i mámy: „Co se stalo?“ Řekla mi: „To je čarodějnictví.“ Přinesl něco, aby nám to hodil přes plot, a tak by přišel nějaký duch a utlačoval nás, útočil na nás, zranil nás nebo nás zabil. Vy jste na něj křikli a on udělal chybu, že utíkal zpátky s tou věcí domů, a ten prokletý duch zaútočil na něj. Jinými slovy, duch je jako pes, kterého vycvičíte k útoku. Dáte mu pach té osoby a řeknete mu, aby na ni zaútočil, a on jde po ní. Pokud uděláte chybu a vrátíte se s tím zpět, zaútočí místo toho na vás. A tak ten chlapec přišel o život.

Pokračovalo to až do dne, kdy tam přišel d'ábel, který měl ve zvyku obcházet oblast o Vánocích. Od té doby nemám rád Vánoce. Zdálo se totiž, že d'áblové mají víc moci o Vánocích než jindy. Podívejte se na statistiku, kolik je těch, kteří dnes večer zemřou na silnicích, a porozumíte, že d'áblové mají více moci. Tomuto d'áblu my u nás v zapadákově na Jamajce (vy si to možná o sobě nemyslíte, ale jste osvícení lidé, my jsme takoví ze zapadákova) říkáme valící se tele. Ta věc vypadala jako kráva, ale z očí tomu tekl oheň, jako by slzela oheň. Přicházivalo to tmou. Táhlo to za sebou chrastící řetěz, jako by člověk tu krávu vedl. Ona bučela a on ji švihl bičem – lidé byli vyděšení. Vidíte, bratr Greg se směje. Měli jste něco takového na Kubě? „Ano!“ Halelujah! Takže tady mám svědka. Té věci říkali „skákající chlapec a valící se tele“. Lidé byli vystrašení.

Později jsem ale o tomto teroru zjistil – mimochodem slýcháte o teroristech? Tutéž věc dělají teroristé, aby docílili toho, že lidé budou mít strach. Tento teroristický duch chtěl, abyste se báli, a tak vás mohli posednout. Ano, posednou lidi, kteří se bojí. Tihle lidé se báli. Snažím se vzpomenout si, jak jsem byl starý. Možná mi bylo dvanáct, nevím. Už jsem dospělý mnoho let. ☺ Tehdy, když ta věc začínala přicházet, začal jsem zuřit. Měl jsem takový malý problém, dokázal jsem se naštvat. Vztekal jsem se na tu věc, že jen tak může přicházet a vyděsit celou oblast. Moji vyděšení rodiče byli v posteli. Každý se té věci bál, ale já byl vzteklý. Rozhodl jsem se, že to zastavím. Šly řeči, že jestli vyjdete, abyste se na to podívali, je s vámi konec, zabije vás to. Na tom vám mohu ukázat přirozenost duchů, nemají moc rozumu. Někteří jsou tupí. Víte to?

Opravdu jsou. Někteří jsou hrozně hloupí. Jestli to se mnou dnes večer ještě vydržíte, něco vám o tom povím.

Pokud se na zemi pohybuje démon, mám nad ním nadvládu, protože země je má.

Vyšel jsem, abych se na toho ducha podíval. Věděl jsem, že se říká, že vás to zabije, pokud to uvidíte. Byl jsem ale vzteklý a vůbec jsem na to nemyslel a chtěl jsem se s tím poprat. Víte, jak to myslím. Když jsem vyšel ven, byla tma jako v pytli. Jediné, co jsem byl schopný zahlédnout, byly dvě ohnivé oči. Pak jsem se vrátil do svého pokoje. Jakmile jsem vešel do pokoje, ta věc s velkým rachotem (musí dělat hluk, tím hlukem vás chce vyděsit) přeskočila plot. Měli jsme plot vysoký téměř tři metry. Přeskočilo to plot, byl to takový ten plot z vlnitého plechu. Řetěz drrrnc rachotil po plotě a děsil. Začalo to běhat kolem domu. Když jej oběhlo potřetí, začalo skákat po střeše domu.

Dům má sedm ložnic. Skákalo to a celý dům se chvěl, všichni se vzbudili a byli zděšení. Byl jsem zuřivý. Nevěděl jsem, co mám dělat. Přišlo to k mým dveřím a buch – buch – buch. Nevěděl jsem, co udělat, tak jsem neudělal nic. Pro tu noc to bylo všechno.

Hádejte, co se ale stalo! Další noc to bylo zpátky. Tentokrát jsem věděl, co mám udělat. Věděl jsem, proč přichází. Věděl jsem, že přijde k mým dveřím a bude klepat. Chtěl jsem se s tím setkat osobně, protože jsem se cítil na to, roztrhat tu věc na kusy. Šel jsem ke dveřím, zatímco se to blížilo se svými děsivými kousky. Víte, běhalo to po domě. Šel jsem ke dveřím, otevřel jsem dveře, byly na petlici. Stál jsem za dveřmi. Přišel a klepal, buch – buch. Vyskočil jsem a můj Pane, povím vám, byl jsem jako ohnivá koule. To taky pravděpodobně ten duch viděl. Vzal nohy na ramena a nikdy se už nevrátil.

Povězme si něco o lidském duchu. Pojd'me zpátky do Genesis. Vše, co Bůh stvořil jako vítěze, nemůže být poraženo. Bůh dal Adamovi mandát.

„...a panujte nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad všelikým živočichem hýbajícím se na zemi. Řekl ještě Bůh (Ješua, Jahve, mocný Bůh): Aj, dal jsem vám všelikou bylinu, vydávající símě, kteráž jest na tváři vší země, a všeliké stromy, (na němž jest ovoce stromu), nesoucí símě; to bude vám za pokrm. Všechněm pak živočichům zemským,

i všemu ptactvu nebeskému, a všemu tomu, což se hýbe na zemi, v čemž jest duše živá, všelikou bylinu zelenou dal jsem ku pokrmu. I stalo se tak.“
(Gen 1,28b–30)

Uložte si do
své paměťové
banky
krvácející obět
Ježíše Krista!

Ta část, kde jim Bůh dal nadvládu, je v 28. verši: „*A požehnal jim Bůh, a řekl jim Bůh: Plodtež se a rozmnožujte se, a naplňte zemi, a podmaňte ji, a panujte nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad všelikým živočichem hýbajícím se na zemi.*“

Pokud se na zemi pohybuje démon, mám nad ním nadvládu, protože země je má. Je to místo mé vlády. Bůh nás učinil, abychom přemohli d'ábla a panovali na zemi. Amen. Nejsme učiněni k tomu, abychom byli satanem a jeho silami zničení. Naším problémem je, že jsme předali svou autoritu d'áblu. Tou lepší stránkou je, že v Kristu Ježíši získáváme tuto autoritu a moc zpět. Halelujah! Rozumíme tomu? Proč bych měl být poddán démonům? Proč bych se vůbec měl démonů či d'ábla bát? Proč bych se měl bát, když mám autoritu ve jménu Ježíš Kristus? Amen!

Jel jsem do Indie. A Indie, respektive její část u Nagercoil, což je cíp tam dole, je sídlem satana, sídlem d'ábla. Když tam přijedete, uvidíte a ucítíte to. Tam dole jsou všechny chrámy d'ábla, všechny chrámy celého světa, všechny typy církví a vše ostatní. Je to tam. To vše je satanské. Když jsme přijeli do Nagercoil, okamžitě jsme zjistili, že mají zrovna satanskou slavnost. Bylo to období slavnosti. Už si nepamatuji, co to bylo za čas, uctívali však d'ábla a popíjeli kozlí krev. Přitom říkali: „Dnes pijeme kozlí krev, zítra budeme pít krev Američanů.“ Řekl nám to jeden mladík. To byla jejich fráze během slavnosti. Stalo se však něco s velkou Kálí. Nevím, jestli jste někdy slyšeli o Kálí, je to bůh zkázy, bůh smrti a krve. Zvláštní na tom je, že chrám, kam chodí Matka Tereza žehnat umírajícím lidem, je chrám Kálí. Všichni lidé, kteří jsou nemocní a věří, že zemřou, jdou zemřít tam. Ona chodí kolem nich a žehná jim. Nicméně, takový je duch, na jehož území jsme přišli a učinili tam průlom.

Toho večera jsem toho ducha ve skutečnosti vyzval na souboj. Řeknu vám pravdu, nebyli jsme schopni najít lidi, kteří by se posadili a naslouchali nám. Obávali se, že když se poddají křesťanskému Bohu, budou mít problém s Kálí. A tak jsem vyzval Kálí. Řekl jsem tomu duchu, že jsme ve jménu Ježíš Kristus přišli zlomit jeho nadvládu nad

lidem Indie. Když jsem došel domů, jakmile jsem ulehl, ani jsem pořádně ještě nezavřel oči, byl na mně. Abych to celé zkrátil. Začal jsem tu věc napomínat. Ten duch mě nebyl schopen pohltit, tak jak se snažil. Měli jsme oba do sebe zaklesnuté ruce. Já jej napomínal a on mě držel. Pán ke mně přistoupil a zašeptal mi do ucha: „Krev, krev.“ Okamžitě jsem se upamatoval na krev Ježíše Krista, která stékala z kříže. Amen. Je dobré mít takovou vzpomínku uloženou ve své paměťové bance. Uložte si do své paměťové banky krvácející oběť Ježíše Krista! Jakmile jsem uviděl Krev, řekl jsem: „Krev Ježíše na tebe.“ Pohlédl jsem vzhůru, a bylo to, jako by se strop potil krví a krev skapávala dolů, přímo na jeho hlavu. Když se dotkla jeho hlavy, srazila jej k zemi a stal se z něj kus hadru. Napomenul jsem jej znovu a on se odplazil z toho místa. Začal se plazit po podlaze, aby se dostal z dosahu. Pokračoval jsem v napomínání té věci, dokud nezmizela. Žádná, žádná moc na zemi vás nemůže porazit. Rád bych, abyste si to vtiskli do srdce. Žádná moc vás nemůže porazit. Amen. Halelujah!

Víte, jestli tu sedíte a posloucháte mě, máte problém, protože vás d'ábel napadne. Důvodem je, že se mnou v této věci souhlasíte. Jsme však ve válce. Amen. Měli byste jej proto napadnout dříve, než on napadne vás. Jakmile přijдете domů, vyžehňte každého d'ábla z vašeho pokoje. Dejte d'áblu vědět, že jsme zde a že přebíráme nadvládu nad touto zemí. Neboť země i její plnost je Páně. Země i ti, kdo na ní přebývají. (Ž 24,1) Proto přebíráme vládu nad zemí. Nebude už tvým hřištěm, d'áble. Nemůžu si pomoci, trvá to, než vám vysvětlím evangelium, nemyslíte? Nicméně, co bychom jinak mohli dělat? Jen jít spát. Stravme raději čas s Bohem. Jste-li unavení, tak vstaňte a trochu se protáhněte. Nebude mi to vadit.

Řekl jsem vám o některých zkušenostech, které jsem měl. Ty dětské zkušenosti se mnou rostly. Můj dědeček – víte, mám to tak trochu po něm – měl stejnou zkušenost. Byl učitelem a seděl jednou večer u svého stolu, psal. A náhle zaslechl (rád bych, abyste těmhle d'áblům porozuměli) jakoby rachocení řetězem, které se přibližovalo – chrhhh, bum, chrhhh, bum. Co to jen je? Z čeho to je? Chce vás to zastrašit. Jestli se v tu chvíli nevyděsíte, zvítězili jste nad tím. Ten duch to nemusí dělat. Moc, kterou nám Bůh dal, je větší než moc nepřítele. Nalistujte si se mnou ve svých Biblích do Zjevení 16,12, a uvidíte, co se má stát v posledních dnech.

„Šestý pak anděl vylil koflík svůj na tu velikou řeku Eufrates, i vyschla voda její, aby připravena byla cesta králům od východu slunce.

A viděl jsem, ano z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vyšli tři duchové nečistí, podobní žabám. Nebo jsou duchové d'ábelští, ješto činí divy a chodí mezi krále zemské a všeho světa, aby je shromáždili k boji, k tomu velikému dni Boha všemohoucího.“ (Zj 16, 12–14)

Mluvíme zde o práci duchů mezi národy. Vůdcové národů jsou vedeni duchy. Ti na něčem pracují. Právě nyní se připravujeme zaútočit na Irák. Zatímco se připravujeme zaútočit na Irák, Irák sem posílá své agenty, a to asi od roku 1987. Takovéto buňky tvořené lidmi jsou velmi dobře organizované. Jedná se o lidi, kteří jsou občany Spojených států. Jsou velmi dobře organizovaní a připraveni za určitých okolností zaútočit na Ameriku. Pak nám to ale došlo. Chápeme, co dělají, co se děje. Mají zbraně hromadného ničení, nebo ne? Nicméně stále platí, že to vše je organizováno samotným d'áblem, který používá rozličné duchy, aby vyburcoval lidi k bitvě a přivedl je ke dni Armageddonu.

Víme, že d'ábel sám vytvořil knihu, která je namířená proti Bibli. Pamatujte, že Bible, Boží slovo, je naše pevnost. Nejdříve se snažili Bibli změnit. Nepodařilo se to však natolik, aby nám to zabránilo přijmout Ducha svatého. Bůh totiž na Knihu vložil svou ruku, a ona nemohla být změněna. Dělali vše, co mohli. Právě nyní nabízejí odlišný překlad. Sedím takhle a naslouchám člověku, který v rádiu čte Bibli. Zraňuje to mou duši, když slyším někoho, jak říká, že věří každému Božímu slovu, a čte přitom Bibli, která je celá rozředěná. Je jí odňata moc. Amen. Je z ní odstraněno jméno Ježíš. Je to téměř všeobecné. To, co čte, je všeobecné. Pán tak a tak. Odstranili části, které mohly přinést moc. A Bůh k tomu říká: „Nezapomeň Jej vzývat Jeho jménem.“ Začal jsem Jej nazývat Ješua a začal jsem vzývat Jahveho, protože Bůh instruoval Židy, když řekl: „Vzývejte mne mým jménem.“ Ano. Je toho tolik, co vyjmuli ze svých Biblí, že Bible, kterou nazývají Biblí, nemá žádnou moc. Není to Boží slovo, když z něj vyjmuli jméno Ježíš Kristus.

Takže je řečeno, že poslal anděly, aby dovedli lidstvo ke zničení, lépe řečeno do bodu zničení. Dábel například už před dlouhou dobou poslal své anděly do našich škol. Naše školy jsou naprosto zkažené. Jsou to místa smrti. Posíláme své děti démonům, aby je vyučovali. Ty děti mohou být zachráněny jen skrze Boží milosrdenství, protože jsme vědomě své děti vydali démonům. Slyšíte mě? Nikdo nepředává duchy tak jako učitel. Když učitel začne dítě učit, dítě musí otevřít své srdce, aby učiteli porozumělo. Když však otevře srdce, co přijímá? Přijme vyučení, přijme však také ducha učitele. Ano! Mnozí z učitelů nejsou těmi

správnými osobami. Vyučují homosexualitu. Vyučují školou povinné děti sexuální výchovu. Říkají dětem, že jsou různé druhy sexu. Můžete si zvolit, jací chcete být. Pokud chcete být homosexuál, je to naprosto v pořádku. Pokud chcete být heterosexuál, také. Učí je životu pekla, přesně tomu jsou naše děti vyučovány. Posíláme své děti do škol, aby se to naučily. V důsledku toho děti povstávají a střílejí jeden druhého. Není-li Boha, není-li pod nebem žádná autorita, samozřejmě můžu postřílet pár lidí, když se mi to zlíbí. Taková je situace.

Děti se staly vrahy, protože jsme duchům temnoty dovolili, aby do nich vstoupili.

Když my jsme byli dětmi, nikdy bychom na něco takového nepomysleli. Byli jsme zvyklí se prát jako zvěř, ale po boji jsme si vždy potřásli rukama nebo něco podobného. Prostě jsme jen chtěli někoho porazit, nechtěli jsme jej zabít. Dnes však jde o použití zbraně a zabití. Děti se staly vrahy, protože jsme duchům temnoty dovolili, aby do nich vstoupili. Proto nás nyní Boží slovo nabádá, abychom unikli z této nežádoucí generace. Pokud nevyrvete děti tomuto systému, dáváte je ďáblu. Rozumíte mi? Nechci vám povědět příliš mnoho temných příběhů, kterými jsem musel projít. Jen chci, abyste věděli, že ďáblové jsou živoucí bytosti.

Jedna z věcí, kterou církve neví, je, že démoni jsou lidé, kteří ztratili svou duši. Bible říká, že démon chodí z místa na místo, hledá pokoj a žádný nenalézá. Tak přijde zpět do domu a řekne si: „Vstoupím do něj. Vrátím se zpět do svého domu.“ Neexistuje žádný padlý anděl, který by toužil žít ve vašem těle. Padlý anděl po ničem takovém netouží. Omezovalo by jej to. Nikdy žádné tělo neměl. Bible říká, že démon je duch bez těla. Písmo to překládá jako nahý duch. Nahý, bez těla. Duch bez těla znamená ten, který kdysi tělo měl. Nemůžete být bez těla, pokud jste ho dřív neměli. Vnímáte mě? Tito duchové hledají vaše tělo, aby tak naplnili své žádosti a svou převrácenost. Knížata těchto duchů je používají proti vám.

Nastal čas, aby se církve zbavila svých hříchů. Slyšíte mě, bratří? Jste v nebezpečí. Pamatujte, máte-li hněv, jste v nebezpečí. Máte-li ducha lhaní, jste v nebezpečí. Můžete-li se naštvat, jste v nebezpečí. Myslím, že to zahrnuje každého, kdo je dnes tady. Jste v nebezpečí, protože pokud vás Bůh pošle na misi, abyste přinesli někomu vysvobození, a vy se na tu

misí vydáte, ďábel vás bude chtít zastavit. Vše, co musí udělat, je najít někoho, kdo vás vyprovokuje. Ano. Někdo do vás najede autem, a vy se začnete vztekat. „Koukej, co se stalo s mým krásným autem!“

Máte moc
vyhnat
ducha.

Bratří, tady skončím. Některé z těch příběhů vám opravdu nepovím, protože jsou příliš negativní. Opravdu příliš. Měl jsem však zkušenost s vítězstvím nad těmi duchy a něco vám řeknu. Když se Ježíš vydal do Gadary, povstal v jednom posedlém člověku duch. Ten duch řekl Ježíši: „Přišel jsi nás trápit předčasně?“ Přemýšleli jste někdy nad tím? Přišlo vám někdy na mysl, že existuje čas, kdy bychom je měli trápit? Napadlo vás někdy, že nastane čas, kdy bychom tyto duchy měli trápit? Řekl: „Přišel jsi nás trápit předčasně?“ Na něco se vás zeptám a chci, aby mi někdo odpověděl. Jaký je teď čas? – „Nyní.“ – Jak víte, že je nyní? Teď, anebo nikdy. Je teď, anebo nikdy, protože jsme na konci věků. Jinými slovy, s duchy, kteří posedli toho člověka, musí jednat církev poslední doby. Ježíš je nechal jít. Slyšeli jste mě? Ježíš je nechal jít. S těmito duchy budete muset jednat vy. Nesmíte je nechat uniknout. Co s nimi tedy uděláte? Když vyháníte ducha, který trápí vaše bratří, který souží lidské bytosti, přikážete mu, aby šel do Abyssu, do Tartaru, bezedné propasti, kde musí být zamčený, dokud nepřijde Ježíš Kristus soudit živé a mrtvé. Rozumíte? Máte moc vyhnat ducha, nedovolte mu však, aby šel a vstoupil do někoho jiného. Vyžeňte jej a přikažte mu, aby šel do propasti. Víte, co se stane, když to uděláte? Boží duchové, andělé, které vám Bůh přidělil jako stráž, jej zajmou a uvrhnou do propasti. Budou jej tam držet v řetězech, dokud Ježíš nepřijde.

Ještě pár věcí bych vám chtěl předat, než skončím. Máte-li ve svém životě soužení, modlete se a postěte se, abyste mohli být vysvobozeni. A když ve vás povstane Boží duch, přikažte těm duchům, kteří vás trápí, aby šli do Abyssu. Slyšíte mě? „Opusťte mé tělo! Opusťte Boží dům! Toto je chrám živého Boha! Už nebudete bydlet s Kristem, který je ve mně! Jděte do propasti!“ Někdy se duch projeví, a z vás vyjde „aaah. Někdy vyjdou bez projevu. Věříte však tomu, co vám tady říkám? Bratří, věříte-li tomu, chci vás požádat, abyste se do toho pustili a udělali to. Ano. Vidíte-li v sobě něco...

Dovolte mi, abych vám vysvětlil, jak v sobě rozeznat ducha. Máte-li ve svém životě něco, co nedokážete ovládat, nesnášíte, když to děláte,

a přesto to děláte dál. Někdo říká: „Kouřím a nesnáším kouření. Nenávidím tu věc. Chci se z toho dostat, ale nedokážu to.“ Tento chrám je chrámem živého Boha. Nesmí ho obsadit žádný ďábel. Říkám: „Vyjdi ve jménu Ježíše Krista! Nechci tě tady! Vyjdi! Budiž uvržen do Abyssu! Nikdy se nevracej, dokud nepřijde Ježíš a nepovolá tě k soudu!“ Rozumíte? Toto učení nepřinese žádný užitek, pokud vás nedovede do bodu, kdy zvítězíte. Musíte zvítězit nyní.

Někdo vás štví a cítíte, jak ve vás povstává hněv. Je to příležitost. Slyšíte mě? Když se duch manifestuje, tehdy je nejslabší. Je nejslabší, když se projeví. Chtěli byste vědět proč? Duch je na vysoké frekvenci. Na vyšší frekvenci, než jsou ty kolem nás a v nás. Toto je má ruka, je na stejné frekvenci jako tato tabule, proto ta tabule zastavila moji ruku. Je to tak? Duch však je na vyšší frekvenci. Moje ruka se ho vůbec nedokáže dotknout. Je jakoby v jiném světě. Je to, jako by zde dnes večer byly různé frekvence. Postavíte támhle rádio a ono hraje. Tady postavíte jiné rádio, naladíte jinou frekvenci a ono hraje něco jiného. Rádiové vlny jsou zde, ale jsou na různých frekvencích. Bůh tak požehnal naše uši, že jsou na jiné frekvenci, a tudíž neslyšíme zvuk rádiových vln. Zbláznili bychom se, kdyby naše uši zachytily frekvenci, na které hraje rádio. Rádio by nám pak hrálo celičký den. Bůh nám tak něco říká. Duchové jsou na různých frekvencích.

Teď pojďme dál, bratří. Co je třeba k tomu, aby tabule na zdi zastavila moji ruku? Je třeba, aby má ruka byla na stejné frekvenci jako tabule. Aby vás duch mohl udeřit... Byli jsme jednou večer u mé sestřenice v obýváku. Vstala a řekla: „Půjdu se napít,“ a odešla do kuchyně. Zaslechli jsme hlasitý křik. Když jsme tam doběhli, uviděli jsme na její tváři otisk pěti prstů, černý a modrý. Duch ji udeřil. V kuchyni kromě ní nikdo nebyl. Nebyly tam žádné další dveře, kterými by někdo mohl utéct. Jak se to tedy stalo? Je-li duch na jiné frekvenci než ona žena, jak se může stát, že ji udeří? Musí sestoupit níže. Když je nízko, když přišel až k mým dveřím a zaklepal „buch, buch“, nedal jsem mu šanci zaklepat potřetí, protože na trojce něco je. Nemohl mít plnou sílu, dokud nezaklepal potřetí. Zasáhl jsem ho při druhém zaklepaní. Posloucháte, bratří? Je to obtížné. Jste unavení a chcete jít domů.

Mám toho ještě tolik, a nemůžu to říct všechno. Tak přijměte kousek poselství a pak si budeme muset říct dobrou noc. Ale dovoďte, abych dokončil tuto myšlenku. Učím vás, jak fungovat. Máte-li v sobě hněv, někdo vás vyprovokuje a cítíte, jak to ve vás povstává. Ti z vás, kdo jste

na rozhněvání závislí, víte, o čem mluvím. Když ve vás povstane hněv, rozum jde stranou. Už nejste rozumové bytosti. Pamatujte si, že vám bratr

Musíme
cvičit své děti
v sezení
a naslouchání
Bohu.

Cecil řekl toto: Když cítíte, že ve vás povstává hněv, reagujte: „Napomínám tě ve jménu Ježíš, démonský duchu hněvu.“ Pokud to uděláte sami, je to pro toho ducha mnohem více zraňující, než kdyby to za vás udělal někdo jiný. Sledujete mě? Duch je nejslabší právě ve chvíli, kdy se manifestuje, musí k tomu totiž použít vaše tělo. Když se někdo rozhněvá – sledujte to, abyste zjistili, kolik je v tom z ducha – tedy někdo se rozhněvá, zrychlí a zkrátí se mu dech a udeří. Do jeho těla něco vstoupilo. Něco, co naruší celý jeho systém.

Na druhou stranu si nemůžu pomoci, abych vám ještě neřekl jednu lekci. Když dovolíte Božímu duchu, aby skrze vás plynul, uzdraví jakoukoliv vaši nemoc. Vysvobodí vaši mysl. Vaše mysl se stane čistší. Zkuste to, jen se posaďte a řekněte: „Ježíši Kriste, miluji Tě. Miluji Tvá nádvoří. Miluji Tvou církev. Miluji Tvůj lid. Ó Bože, moc Tě miluji. Jestli ve mně vidíš něco, co není láskou, dotkni se toho.“ Jen tak mluvte s Bohem a začne skrze vás proudit Duch. Začne skrze vás plynout. Zatímco plyne, něco s sebou vezme, ať už je to malý hněv, či žádost, a začne na těch věcech pracovat. Amen.

Vidíte, dnešní shromáždění je o procvičování vaší duchovní přirozenosti. Začínáte absorbovat, slyšet, naslouchat, židle pod vámi téměř hoří, a přesto dokážete sedět a koncentrovat svou mysl na Boží věci. Je to vysilující. Musíme cvičit své děti v sezení a naslouchání Bohu. Naslouchání Božím věcem. Halelujah! Bože, pomoz! Budeme bojovníky. Pojďme do toho. Zapalme toto zařízení ohněm. Když přijdeme do svých pokojů, rozsviťme toto místo ohněm. A nemyslím sirkami, aby někdo neřekl, že jsem povzbuzoval k zapalování ohňů. Duchovní oheň. Vyžeňte demony. Amen. Démoni ovládali po věky vaše rodiny. Vaši rodinu, vaše malé děti, které milujete, vaši ženu. Vidíte v nich projev démonů. Nedovolte, aby to pokračovalo. Nedovolte démonům, aby se dál manifestovali ve vašich dětech. „Pane Bože, Tys mi je dal. Jsou tělo mého těla a kost mých kostí a ďábel je chce vzít.“ Halelujah! Já bych pohnul třeba všemi ďábly v pekle, abych zachránil své dítě před ďáblem. Máte moc. Dal nám všechnu moc na nebi i na zemi. Bůh vám požehnej. Jděte, kažte evangelium všemu stvoření, neboť máte moc.

Pamatujte, každý duch jemuž se poddáváte... Vždycky, když chci skončit, přijde mi další verš. Římanům 6,16: „Zdaliž nevíte, že komuž se vydáváte za služebníky ku poslušenství, toho jste služebníci, kohož posloucháte, buďto hříchu k smrti, buďto poslušenství k spravedlnosti?“

V první řadě přimějte své děti, aby se poddaly Božímu duchu. Naučte je poslouchat Božího ducha. Halelujah! To je ochrání před poslechnutím ďábla. Je to tak? Zadruhé, musíte sami poslechnout Boha. Jestliže víte o čemkoliv, co po vás Bůh chce, udělejte to. Cítíte-li ve svém srdci, že Bůh chce, abyste dali tolik a tolik, dejte. Dokud toho nejste schopni, nemůžete zvítězit. Bůh vám požehnej.